

A black and white portrait of a woman with long, wavy hair, wearing a dark, sleeveless dress. She is looking slightly to the right of the camera with a subtle smile. The background is dark with some ornate, metallic-looking decorative elements in the upper right corner.

RINA KENT

VZOSTUP
KRÁĽOVNEJ

V láske nič nie je fér

Rina Kent
RISE OF A QUEEN

Copyright © 2020. RISE OF A QUEEN by Rina Kent
Translation © 2023 by Timea Sommerová
Cover design © by Lenka Ladňáková
Slovak edition © 2023 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-9136-2

Kráľom a kráľovným.

POZNÁMKA AUTORKY

Ahoj, priateľka-čitateľka,
ak si ešte nečítala žiadnu z mojich kníh, možno to nevieš,
ale píšem temné príbehy, ktoré ťa môžu rozrušiť alebo
znepokojiť. Moje knihy a postavy nie sú pre útlocitných.

Chcem zostať verná postavám, preto používam vo
Vzostupe kráľovnej slovník, gramatiku a hláskovanie
britskej angličtiny. *Vzostup kráľovnej* je druhým dielom
dilógie a NIE JE to uzatvorený príbeh.

Dilógia *Kráľovstvo*:

Vláda kráľa
Vzostup kráľovnej

Nezabudni sa prihlásiť do newslettera Riny Kentovej
na odber noviniek o budúcich vydaniach a získaš exklu-
zívny darček.

PLAYLIST

Epilogue – Normandie
What I've Done – Linkin Park
Everything I Wanted – Billie Eilish
Broken & Beautiful – Kelly Clarkson
What Have You Done – Within Temptation & Keith
Caputo
Valentine's Day – Linkin Park
In My Remains – Linkin Park
Soul on Fire – The Last Internationale
I Hate Everything About You – Three Days Grace
Demons – Written by Wolves
Bottom Of The Deep Blue Sea – MISSIO
So Cold – Ben Cocks & Nikisha Reyes-Pile
Lonely – Nathan Wagner
True Love – Coldplay
Sparks – Coldplay
Til Kingdom Come – Pop Evil
The Reckoning – Within Temptation & Jacoby Shaddix
Prayers For The Damned – Sixx: A. M.

Celý playlist môžete nájsť na Spotify.

1

Jonathan

Pred dvadsiatimi dvoma rokmi

*N*ikdy som nemal rád pohreby. Zvlášť, keď ide o pohreb mojej matky. Pretváarka a falošný súcit či dokonca skutočné slzy sú zbytočné. Prečo plakať pre niekoho, kto sa už nevráti? Nepočuje vás, takže ten nárek je v podstate prejav sebeckta.

Ľudia neplačú za mŕtvymi. Plačú pre nekontrolovateľný nával vlastných emócií.

Sivé oblaky v dialke hustnú, prevažujú sa jeden cez druhý, až je vzduch takmer čierny. Možno aj obloha začne nariekať.

Prečo by to však robila? Poznala azda ženu v truhle?

Ani ľudia, ktorí ju obklopujú a hádzu jej obľúbené tulipány, ju nepoznali. Predstierajú, že áno, pretože celý život behala od jednej charity k druhej a mýňala peniaze, ktoré sme nemali.

Niežeby jej Gregory, môj otec, povedal, aby to robila inak. Záležalo mu na jej spokojnosti dosť na to, aby prehltol nôž aj s krvou.

Uchlipnem si whisky z malej ukrytej zásoby, ktorú som ukradol bratovi, a jej pálenie mi upokojuje hrdlo. James ma pravdepodobne zabije, no práve dnes nepo-

trebujem, aby sa opil. Ja mám aspoň plne pod kontrolou seba aj svoje konanie.

Otec sa každú chvíľu zosype, a ak sa zosype aj James... nuž, kurva, oboch ich vláčiť nebudem.

Sedím vzadu na cintoríne, pred hrobom, ktorý je starý niekoľko desaťročí. Kameň pokrývajú vrstvy prachu a nápis zmazala ruka času. Vtáčie exkrementy naň priľnuli ako druhá koža. Ďalší zabudnutý mŕtvy.

„Tak tu si.“

Nezdvihnem hlavu, keď si môj najlepší priateľ Ethan ku mne prisadne. Má na sebe čierny oblek a svetlé vlasy, ktoré si väčšinou necháva strapaté, má elegantne upravené.

Aspoň sa obliekol, ako sa patrí. Bol na to potrebný pohreb.

Chvíľu mlčí, plece má neďaleko môjho, a obaja sa dívame na zabudnutý nepekčný hrob poprúkaný vtáčimi exkrementmi.

Ticho prelomím ja. „Myslíš si, že jej hrob bude o dva desať rokov vyzerat' ako tento?“

„Nie, ak to bude na tebe.“

„To je fakt.“

„Vrátiš sa tam?“ Zaváha a zmení tón na súcitný. „Tvoj otec a James si nevedia rady.“

„Vedeli si vôbec niekedy poradiť?“

„Jon, potrebujú ťa.“

„Potrebujú falošné sľuby a stroj času. Nemám ani jedno.“

„Takže jednoducho zostaneš tu?“

„Nateraz áno. Daj si odpich, ak ťa táto spoločnosť nudí.“

„Naser si.“ Vytrhne mi chľast a poriadne si z fľaše odpije. „V takýto deň by som ťa nikdy neopustil.“

„Sentiment si nechaj pre Agnusa.“

„Znova si naser. Dnes ti dovoľím, aby si bol kokot.“

„Akoby som potreboval tvoje dovoľenie,“ vysmejem sa mu. Vytrhnem mu fľašu z ruky a dopijem ju. Užívam si pálenie v hrdle, až kým sa mi neusadí v prázdnom žalúdku.

Dnes som jedol málo a iba preto, aby som mal energiu a vydržal stáť vzpriamene. Stravu ani fyzickú aktivitu si ktovieko neužívam, no nevynechávam ich, aby zdravie nebránilo plánom mysle.

„Pokojne prejav emócie, Jonathan. Nemusíš ich dusiť v sebe.“

„Čo robíš s emóciami ty?“ Nakloním hlavu a pozorujem ho. „Profituješ z nich?“

Prenikavý pohľad svetlých očí zmäkne. „Bola to tvoja mama.“

„Vráti sa, keď prejavím emócie? Mal by som dostať záchvat ako James a zdemolovať dom alebo sa zrútiť ako otec, aby existoval nejaký záznam, že som za ňou smútil?“

„Chápem to. Kvôli nim chceš byť silný.“

„Nemám na výber, Ethan. Musím. Otec si bez nej nedokáže naplánovať jediný posratý deň a James bol vždy jej maznáčik. Ak sa zrútim s nimi, nič nás už znova nezdvihne. Ak sa aspoň jeden z nás nedá dokopy, banka nám vezme dom.“

„Dočerta! Chceš moju pomoc?“

„Mám plán.“

Zoberie mi fľašu a uchlipne si. S Ethanom sme nikdy nemali problém podeliť sa. Je to náš modus operandi.

„Aký plán?“

„Poznáš lorda Sterlinga?“

„Toho, ktorý tvojmu otcovi zazlieva, že si tvoja matka nevybrala jeho?“

„Presne. Matka ho opustila pri oltári a on to poníženie cíti do dnešného dňa. Preto vždy pasie po všetkom, čo otec vybuďoval, od firmy až po dom a dokonca letné sídlo vo Walese.“

„Skurvený úbožiak! Čo zamýšľaš?“

„Nájst jeho slabinu a zasiahnuť ho, kde to bude bolieť, aby vycúval.“

Otcovo srdce to nezvláda. Odkedy mama ochorela, akoby každý deň zostarol o desať rokov.

Doktor nám povedal, aby sme ho nevystavovali stresujúcim situáciám. S dneškom neurobím nič, no budúcnosť je iná.

Vezmem veci do vlastných rúk a donútim zaplatiť každého, kto ponížil moju rodinu. Aj krvou, ak bude treba.

„To sa mi páči.“ Ethan sa uškrnie. „Počítaj so mnou.“

„Nikto ťa nevolal.“

Ovinie mi ruku okolo pliec a stisne mi ich. „Zavolať som sa sám a vykpnúť ma nemôžeš. Máš ma na krku do konca života, Jon.“

„Toto mám za trest?“

„Naser si, kamoš.“ Postaví sa a ponúkne mi ruku. „Pod.“

Prijmem ju, namáhavo vstanem a oprášim si hlinu z nohavíc a saka.

Prevrátim do seba posledné kvapky z fľaštičky a dám ju Ethanovi, nech ju vyhodí.

„Choď napred,“ poviem mu. „O chvíľu som tam.“

Ešte raz a silnejšie mi zovrie plece v očividnom prejave útechy, potom ma pustí a zmizne na druhej strane cintorína. James pravdepodobne potrebuje Ethanov súcit väčšími než ja. Brat je precitlivený typ, trochu ako rodičia.

Ja som po starom otcovi. Niežeby som nič necítil, no je pre mňa ťažké, ba nemožné, dať to najavo.

Odkedy sa otcova firma dostala do problémov, viem, že si nemôžem vybrať, kým budem. Ešte som síce nedokončil univerzitu, no postupy, ktoré som navrhol, fungovali lepšie než to, čo otec roky robil.

V podnikaní je mäkký a to je veľká chyba. Ak nie si vlk, vlci ťa zožerú.

Jamesovi sú tieto záležitosti ukradnuté. Uspokojil sa, že je hviezdou ragby, a mladosť trávi pitím a preťahovaním ženskej populácie.

Skrátim vzdialenosť medzi zabudnutým hrobom a miestom matkinho pohrebu. Oplakávam ju sám, nie pred divákmi. Oplakávam to, aká bola pre tento svet priveľmi naivná, ako si myslela, že obdarúvať iných dáva jej bytiu zmysel, až niekedy zabúdala na nás.

Nebolo pochyb o tom, ktorý z jej synov bol jej obľúbencom. Vždy sa na mňa zachmúrila, keď som ju zasypal faktmi, ktoré sa jej nepáčili, ako napríklad, že otec už nebude môcť sponzorovať jej charitatívne akcie.

Nerozumela mi a pri tom sme ostali. Myslím si však, že ma milovala. Tak, ako možno milovať dieťa, ktorého morálne postoje nechápete.

Považovala ma za krutého, keď som bol na jej vkus jednoducho priveľký realista.

Dnes budem skalou, ktorú James a otec potrebujú, a potom ochránim dom, ktorý nám zanechal starý otec.

Ochránim odkaz Kingovcov.

Zastaví ma tichý nárek. Postavím sa k stromu a čiastočne ukrytý za kmeňom spoza neho vyzriem.

Žena v čiernych šatách a čiernom závoji, ktorý jej zakrýva oči, kľáči pred očividne novým hrobom a po lícach jej tečú slzy.

Čierne vlasy má stiahnuté do konzervatívneho drdola, ktorý sa jej veľmi nehodí k značkovým šatám a topánkam.

Vedľa nej stojí dievčatko, nemá azda ani päť rokov. Takisto má oblečené dlhé čierne šaty, ktoré mu pohlcujú malé telo. Aj jeho oči zakrýva závoj, podobný ženinmu, hoci prievitnejší. Ebenové vlasy má zapletené do vrkôčikov po bokoch hlavy.

Kým žena – zrejme matka – plače, dievčatko sa hrá so závojom, krčí nos a stíska pery do čiarky. Niekomu sa ten závoj nepáči.

Keď sa ho dievčatko konečne zbaví, skrkuje ho, ukryje za chrbtom a potom pustí na zem.

Usmejem sa nad jej šibalským pohľadom. Z diaľky neviem posúdiť, či má oči hnedé alebo modré alebo je to zmes oboch farieb.

Len čo zlikviduje závoj, prikloní sa k žene a opakom drobných rúčok jej utrie oči.

„Neplač, Alicia. Dobre bude,“ povie dievčatko krehkým hláskom so severským prízvukom. Yorkshirským? „Mamička je v nebi šťastná.“

Staršia žena iba čo sa ešte väčšmi rozplače, jej vzlyky sa nesú vzduchom ako zlá opera.

Takže sú to sestry, nie matka s dcérou. Vekový rozdiel je však priveľký. Staršia musí mať aspoň dvadsať rokov, ak nie viac.

Dievčatko ovinie drobné paže okolo ženinho krku a stíska ju. „Lúbim ťa, Alicia.“

„Aj ja ťa lúbim, Claire,“ podarí sa žene, Alicii, vysloviť pomedzi vzlyky a rukami si drží dievčatko na hrudi ako v klietke.

Chvíľu tak zostanú, kým sa dievčatko, Claire, neodtiahne. „Hej, Alicia. Rozveselím ťa, steš?“

„Naozaj?“ Alicia jej so smutným úsmevom postrapatí vlasy. Výslovnosť aj hlas má kultivovanejšie než mladšie dievča, čo svedčí o vyberanejšej výchove. „Ako?“

„Zatancujem ti.“ Ukáže na seba. „Som najlepšia tanečnica v meste.“

„To si.“

„Hej! Je to pravda.“ Chytí sestru za zápästie. „Poď, kukaj! Nie tu, lebo nestem, aby to videli duchovia.“

„Dobre, dobre.“ Alicia sa pozviecha na nohy a dá sa dievčatkom viesť.

Claire sa nenápadne obzrie. Nazdávam sa, že pozerá na hrob, no potom do čohosi kopne. Do závoja – snaží sa ho pochovať.

Stretnú sa nám pohľady a ona stuhne. Má modré dúhovky, také tmavé ako neprebádané dno oceánu. Roztiahne pery do šibalského úsmevu a priloží si na ne ukazovák.

Žmurknem na ňu, a kým ju sestra odtiahne mimo môjho dohľadu, vyškiera sa ešte viac.

Keď odídu, prebehnem k hrobu, ktorý navštívili. S úsmevom si kvoknem a zdvihnem drobný závoj napoly zahrabaný v zemi. Zvážniem, len čo si prečítam meno na náhrobku.

Lady Bridget Sterlingová
milovaná manželka a matka

To meno by som neprehliadol, ani keby som chcel. Bola to manželka lorda Sterlinga – nedávno spáchala samovraždu.

Upriem pohľad na cestu, ktorou išli obe dievčatá. Jedna z nich je Alicia Sterlingová, jediný potomok lorda Sterlinga.

Kto je potom tá maličká? Nazvala lady Bridget svojou matkou, je teda nemanželská? Severský prízvuk by sa k tej teórii hodil, keby mala Bridget milenca na severe.

Na nej však nezáleží. Na tej, ktorej v žilách koluje krv lorda Sterlinga, áno.

Alicia.

Meno si zapíšem do pamäti, vložím si závoj do vrecka a pripojím sa k smútiacim.

Ľudí je všade ako múch, hlavy majú sklonené. Niektorí poťahujú nosom, iní súcit iba predstierajú.

Pri výjave pred sebou zastanem. James potľapkáva po chrbte strnulého otca, ktorý má tvár bledšiu než pokožka mamy ležiacej v truhle.

S hlbokým nádychom sa k nim pridám a postavím sa k otcovi z druhej strany. Gregory King má štíhlu postavu a vlasy mu rokmi rednú. Sivé oči a rovný nos sú jediné, čo má spoločné so mnou a s Jamesom.

Starší brat je vypracovanejší než ja, má široké plecيا ragbistu a postavu, ktorá k nim patrí. Zároveň je šarmantnejší, preto z nás dvoch pôsobí prívetivejšie, hoci ja som o tri roky mladší.

„Meškáš,“ zasyčí brat popod nos. „Už zavreli rakvu.“

„Som tu teraz.“ Niežeby som sa chcel rozlúčiť. To som spravil už v nemocnici, potom som ju pobozkal na čelo a opäť ju prikryl plachtou.

Neviem sa lúčiť. Nie vtedy, keď odišiel starý otec, a rozhodne ani teraz.

„Mohol si prísť skôr,“ odsekne James.

„Alebo som mohol prísť teraz.“

„Nehádajte sa pred matkou. Viete, ako to neznáša,“ napomenie nás otec, ktorý neodtrhá zrak od rakvy, keď ju prehliata zem, zatiaľ čo kňaz hovorí pár slov.

Prach na prach.

Aká irónia!

Začiatok je vždy koniec, nie je tak?

Sme tu ešte dlho po tom, čo spočinie dva metre pod zemou. Všetci nám postupne vyjadria sústrasť a odídu. Čoskoro tu ostaneme iba my traja.

Teda to, čo zostalo z rodiny Kingovcov.

Ethan vyhlási, že nás počká pri aute. Som pripravený ísť domov a pustiť sa do práce na tom, kam sa pohneme ďalej.

Mám to na jazyku, keď sa k nám priblíži muž v pruho- vanom obleku z vyžarovaním, akoby mu patril cintorín aj všetky prekliate duše na ňom.

Lord Sterling.

James aj otec stuhnú, no ja sa naňho zamračím a zaraz myslím na všetky spôsoby, ktorými toho hajzla zničím.

„Meškám,“ prehovorí arogantným tónom. „Nemohol som sa s Annou rozlúčiť.“

„Odídte,“ zavrčí naňho James.

„Je to verejné priestranstvo.“ Povýšenecky hľadí na otca. „Možno si teraz uvedomí, akú chybu spravila, keď si vybrala teba.“

„Straťte sa!“ James ho začne odstrkovať, no otec ho zastaví.

„Nemôžem. Vlastne...“ Sterling odhalí v úškrne nerovné zuby. „O pár dní očakávajte návštevu z banky. Zabavujem dom, ktorý tak zbožňuješ, Gregory. Možno v ňom stále ucítim Anninu vôňu.“

Teraz sa ja vztýčim nad drobným, okrúhlym lordom. „To nestihnute, pretože vám rozdrvím všetky kosti.“

„Tak ukážte, čo viete. Určite toho nie je až tak veľa.“ Prežehná sa nad matkiným hrobom. „Odpočívaj v pokojí, Anna.“

Po tých slovách odíde.

Zachmúrene za ním gánim. Sráč! Zničím ho. Aj všetko, čo mu bolo kedy blízke. Domov, firmu aj jeho prekliatu rodinu.

Zničím ho!

Čosi za mnou buchne, ako keď na zem dopadne niečo veľké. Stuhnem a na okamih nedýcham.

„Otec!“ Jamesov hlas sa nesie ponad prázdny cintorín.

Otočím sa a život, ktorý poznám, sa skončí.

Otec leží na zemi, drží sa za srdce, tvár má modrú a nedýcha.

Kým James kričí a nadáva a neúspešne ho oživuje, ja skladám prísahu.

Zničím lorda Sterlinga tým najohavnejším spôsobom.

Pripravím ho o všetko, na čom mu kedy záležalo, presne tak, ako on pripravil o všetko mňa.

Zničil mi rodinu a ja zničím tú jeho.

Alebo to, čo z nej zostalo.

2

Jonathan

Súčasnosť

*K*ed sa má stať niečo zlé, cítim to. Je to jeden z mojich zmyslov okrem schopnosti predpovedať zisk a pohyby na medzinárodných trhoch.

Nik mi neveril, keď som im pred desaťročiami hovoril, že budúcnosťou je Čína a Rusko. Práve preto mám najsilnejších partnerov v týchto krajinách.

V okamihu, keď som opúšťal firmu, vycítil som, že niečo nie je v poriadku. Skontroloval som Leviho a Aidea – čiže Harris potvrdil, že syn je na prednáške a synovec na futbalovom tréningu.

Áno, mám ľudí, ktorí sledujú mojich dedičov, aby zaistili ich bezpečnosť. Mal som ich, už keď boli batolátá. Stratil som priveľa rodinných príslušníkov a už sa nedám zaskočiť.

Vkročím do tichého domu. Strašidelnou atmosférou pripomína cintorín v ten deň, v tej chvíli predtým, než sa otcovi zastavilo srdce. V deň matkinho pohrebu.

Zomrel od hrôzy, od strachu, že príde o tento dom, ktorý mu zanechal otec, a o poslednú spomienku na matku.

Predo mnou sa rozprestierajú perzské koberce, pod nohami sa mi lesknú grécke mramorové podlahy. Kle-